

Презиме и име: ЛАБАН МИЛА

Надимак: Илегална имена:

Занимање: приват. чиновник Датум рођења: 23 септембра 1914

Место рођења: Славонски Брод срез (за странца држава) Слав. Брод

Држављанство: бив. Југословенско Народност: јеврејка-прекрш-српкиња

Вера: мојсијеве-прекршт. прав. Завичајна општина: Београд

Име оца: Беман Марко мајке: Драгица рођена: Кнопинг

Брачно стање: удата Име и рођено презиме супруге-а Лабан Благоје

Број деце: нема и њихова имена

Стручна и школска спрема: 6 разреда гимназије

Које језике говори и пише:

Јели и како регулисао војну обавезу (чин):

Место сталног становања, улица и број: Космајска 33

Подаци: скретар једне ћелије комунистичке. Ухапшена и упућена у логор.

Лица у вези: Алкалај Олга, Дабановић Васо, зидар, Коњевић Марко, трг. помоћник, Ђоновић Јован, студент, Мишић Маринка, праља, Снакић Радомир, студент.

Предмети: II вр 2639/41

Popis	Strana	Strana	Strana	Br. predmeta
43	1	1	1	40/201

УЛНА
Управа државне безбедности
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РНМ

ОДЕЛЕНУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
УПРАВЕ ГРАДА БЕОГРАДА

Данас је приликом покушаја бегства убијен у Стручничкој улици ПАЈИЋ ДАВИД, металски радника, иначе познати и више пута осуђивани комуниста, који је у току ноћи откривен као члан Месног комитета КПЈ.

,Приликом личног претреса обављеног над њим пронађение су поред осталог и једне зелене корице од малог блока на чијој предњој страници стоји исписано следеће:

"Главашева чл.н; Чукар. 5.30 новине под мишком-уторак".

Тачно у одређено време са потребним бројем органа отишао сам у ову улицу и једног конфидента послао да шета са новинама под мишком. Из прикрајка сам посматрао како је овоме човеку пришла једна дама млађих година, запитала га нешто и одмах се удаљила, пошто човек кога сам послао да се јави на ову јавку није знао одговор. Ова дама питала га је где се налази пошта, што је разуме се била уговорена јавка.

Са друге стране нешто касније појавио се један младић са новинама под мишком, који је такође пришао поверенику кога сам овде поставио. Пошто ми је било јасно да је састанак који је овде у ово време уговорен имао да буде између ове даме и овога младића који је носио новине, то сам обоје одмах ухапсио и установио преко нађених легитимација да су то: СКАКИЋ РАДОМИР, приватни чиновник-дипломирани правник, са станом у Крунској бр. 37/IV и ЛАБАН МИЛУ, приватну чиновницу са станом у Драже Павловића улици. Са овом била је у друштву и ФЕЈСТЕРАН РУЖА, приватна чиновница која је исто тако ухапшена, а обадве приликом хапшења покушале су да избегну органу и побегну у чему су спречене.

О предњем извештавам Одељење ради знања.

30 септембра 1941 године
Београд.

Milutin Tomic
подназорник полицијских агената

Priloga	Broj strana	Strana	Pr. predmeta
		8	182/25

MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA FNR
Uprava državne bezbednosti

182/25 к. 423/14

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

З А П И С Н И К

о саслушању ЛАБАН МИЛЕ, приватне чиновнице из Београда, по предмету хапшења на илгалном састанку у Главашевој улици.

Зовем се данас Мила Лабан, супруга Благоја Лабана, приватног чиновника из Београда са станом у Космајској 33.

Ја сам по рођењу јеврејка и моје рођено име је Фрида Берман. Кћи сам Марка Бермана и Драгице Кнопинг. Рођена сам 23 септембра 1914 године у Славонском Броду. Завршила сам основну школу и шест разреда гимназије у Славонском Броду, где ми је отац држао трговачку радњу.

У Београду живим од 1935 године а издржавала се од зараде. Нисам имала стално уписане, а једно време радила сам и у фабрици рукавица "Шумадија".

У 1937 години упознала сам на купану Благоја Лабана приватног чиновника из Београда, иначе родом из Црне Горе и како се између нас створио однос симпатија одлучили смо да ступимо у брак. У Саборној цркви у Београду ја сам покрштена и примила православну веру те одмах 17 октобра 1937. године венчали смо се. На венчану био ми је кум Догдан Нововић, који је родом из истог краја оданле је и мој муж. Као духовни сродник Нововић је више пута долазио у нашу кућу, па се у тим приликама кад-кад дискутовало и о политичким питањима. Повремено Нововић је изражавао своје левичарско-комунистичко уверење и давао ми без знања мужа извесну литературу у овом правцу, коју сам ја читала, а које се данас у детаље не сећам. Поред осталог читала сам "Учбеник политичке економије" од Сегала, "Економску историју" од Рајмеса, затим "Историју савезне комунистичке партије болшевика" и друго. Давао ми је повремено и по који летак који је излазио. Узгред Нововић ми је говорио да бих се требала прихватити каквог рада.

Чланом комунистичке партије Југославије постала сам пролетос-крајем фебруара, када ми је Нововић саопштио да сам примљена у чланство. Нисам била везана ни за једну партијску јединицу, већ само за њега, од кога сам примала и литературу. Тако је остало све до после рата. Нововић је становао негде илгално на периферији а састајамо се обично на улици.

Приликом саопштена да сам примљена у чланство Нововић ме је упознао на улици са једним приватним намештеником, чије име и остале податке не знам. Он је средњег раста, при, без бркова, носи наочаре са приим оквиром, слаб. Нововић ми је саопштио да ћу од тада са овим човеком одржавати партијску везу и ја сам се даље са ним са-стајала. Свај човек је рекао да ће ме увести дубље у партијски живот, што значи да ће створити јединицу. Међутим, ратне прилике су ово омере и ја сам после бомбардовања отишла у Црну Гору без мужа, пошто је он био позван на вежбу. Средином јуна повратила сам се у Београд и после неког времена дошао је код мене у канцеларију у Рајићевој улици 18 код Петра Башића онај приватни намештеник, који ме пре овога срео на улици и питао где радим. Одмах ми је предложио да се понова успостави веза и наваљивао на мене, јер сам се ја већ колебала да и даље радим због болести мужа. На крају сам пристала и тај приватни намештеник је касније формирао једну ћелију у којој сам била ја, један радник који станује у једној споредној улици код парка у Цвијићевој улици и један трговачки помоћник који је становао у становима Поштанске штедионице, а ту и радио. Имена ових људи не знам а виђали смо се свакодневно и са-стајали се обично на улици. Поред тога имали смо и један састанак у стану овог радника. Секретар ћелије била сам ја а везу са вишим форумом одржавала сам преко овог приватног намештеника. Материјалом је руко-вовао, управо мени га је давао овај трговачки помоћник.

Ћелија је формирана од прилике у августу, а ова два човека пала су полицији у руке у септембру месецу, те тако скоро ни један од задатака није извршен, а нарочито није ништа рађено са о-младином.

ИЛБ УТБ СПИВ-182/25 к 423/14 ./.
Возан Перковић и, исп. Вукотић